

Урок 10

Закон і план скинії

I. Вступ:

- Вітаю вас, брати і сестри, на уроці СШ. Сьогодні ми знову будемо із захопленням досліджувати книгу Вихід...

Питання 1: Яку ж тему ми розглядатимемо сьогодні?

Закон і план скинії

- На останніх декількох уроках ми досліджували основу Божого Завіту. Це Моральний Закон Десяти Заповідей.
- А також Кодекс Завіту, котрий навчав людей практичного дотримання цього Закону.
- Для того, щоб Завіт вступив у силу, потрібно було зробити ще один крок.

Питання 2: Який? Про це свідчить Пам'ятковий вірш: Вихід 24:3. Що означала ця процедура?

- Ще на першому уроці по книзі Вихід ми дали чітке означення, що таке *Божий Завіт*.

Питання 3: Пригадаємо це означення. С.16 Підручника.

- «*Божий Завіт – це юридично оформлені відносини між Господом та Його послідовниками*».
- Отже, для того, щоб Божий Завіт вступив у силу, необхідно було його *ратифікувати*, тобто *юридично оформити*.

II. Основна частина

Додатки до рубрики: Книга і кров (неділя)

Питання 1: Продовження цієї процедури читаємо в наступних віршах: 4-8.

- Які серйозні дієства звершували люди при ратифікації Завіту! Апостол Павло доповнює цю картину новими деталями.

Питання 2: Крім людей, що ще покropив кров'ю Мойсей? Євр. 9:19, 20.

- Мойсей покropив кров'ю Кодекс Завіту... *Покropив і саму оту книгу*. Книга покropлена кров'ю... Неприємна картина... Моторошна...

Питання 3: *А хіба не було би достатньо показати людям саму книгу і прочитати з неї? Для чого покроплення? Чи це розуміли євреї?*

- Нещодавно вони самі кропили одвірки своїх домівок кров'ю ягняти. І вірили, що лише завдяки Крові Агнця Божого їхні первенці будуть врятовані.

- Покроплення Кодексу Завіту кров'ю мало нагадати євреям цей досвід.

Вони повинні були розуміти:

- *Тільки завдяки заслугам Христа, Ізраїль міг виконувати Божі настанови* (Підручник, с. 132).

Питання 4: *Але що самовпевнено відповів народ? Вихід 24:7*

- «Проводячи життя серед ідолопоклонства та аморальності, вони не мали правдивого уявлення... про свою абсолютну неспроможність власними силами дотримуватися Божого Закону і про потребу в Спасителі» (ПП, [371]).

Питання 5: *А ми відчуваємо таку «абсолютну неспроможність» виконати Божий Закон? Чи доречне таке питання?*

- Адже ми, адвентисти сього дня, належимо до особливого Божого народу. Ми стоїмо під нашим церковним прапором з особливим гаслом...

Питання 6: *Яким? Обявл. 14:12*

- «*Заповіді Божі та Ісусова віра!*» А це означає, що в нас немає проблем щодо Божого Закону.

- З молоком матері наші діти засвоюють святість Закону і необхідність його дотримання...

- В наступній рубриці ми побачимо, що трапилося з людьми, які не просто стояли під церковним прапором, а власними очима *споглядали Бога*...

Додатки до рубрики: Бачити Бога (понеділок)

- Отже, Ізраїль вступив у Завіт з Господом... «Тепер потрібно було зробити певні приготування, щоб остаточно утвердити правління Ягве над вибраним народом» (ПП, [312]).

Питання 1: *Тому, яке повеління отримав Мойсей? Вих. 24:1, 9-11. Що означають слова: «Вони споглядали на Бога»?*

- «Вони бачили не Саме Божество, а споглядали лише славу Його присутності... Сімдесят старійшин мали допомагати в правлінні над Ізраїлем, і Бог злив на них Свого Духа й удостоїв їх бачити Його велич і силу» (ПП, [312]).

Питання 2: Як ми оцінюємо такий досвід?

- Це найвищий духовний рівень, якого може досягнути людина... Нам відомі декілька пророків, котрі бачили славу Господню: Даниїл, пророк Ісая.
- На них таке споглядання Божества справило колосальне незабутнє враження!

Питання 3: А чи впливає такий досвід на наші відносини з Богом? Без сумніву! Чи завжди такий вплив є довготривалим? Левіт 10:1, 2, 9

- Сини Аарона споглядали особливу славу Божу... Але всього через кілька тижнів вони трагічно закінчили не лише земне, але й вічне життя...

Питання 4: Як ви вважаєте, що має більше значення для стосунків з Богом: раз у житті побачити вражаюче сяйво слави Божої, чи щодня вловлювати промені Його слави?

- Згодіться, брати і сестри, що кожне, навіть найяскравіше враження, з часом тьмяніє і згасає. Ми не можемо жити старим досвідом, навіть дуже сильним.
- Щоденно помічати Божу руку в буденних дрібничках і тішитися ними – ось що таке близькі стосунки з Господом.
- Але такі відносини потребують постійної праці.

Питання 5: Звернемо увагу на досвід Мойсея... Читаємо Вих. 24:16, 18.

- Шість днів Мойсей готувався до зустрічі з Богом. Але ж у нього був такий колосальний досвід дивовижних явлень Божества!
- Хіба йому була потрібна ще якась підготовка?

Питання 6: Що він робив цих шість днів?

- «Очікування стало для нього часом приготування і ретельного самодослідження... Шість днів він мав бути на одинці з Богом і, досліджуючи своє серце, роздумувати про Нього і молитися; тільки після того він міг бути готовим до безпосереднього спілкування зі своїм Творцем» (ПП, [313]).

Питання 7: В який день відбулася ця зустріч?

- «На сьомий день, у суботу, Мойсей був покликаний увійти в хмару» (там само).
- Ретельною була шестиденна підготовка Мойсея до особливої суботньої зустрічі з Господом...

Питання 8: Чи викладає цей досвід Мойсея якийсь урок для нас з вами?

- Сучасні Божі діти «щодня молитимуться, щоб освячення суботи спочило на них... Протягом усього тижня ми повинні пам'ятати про суботу й готуватися, щоб святкувати її відповідно до заповіді» (6СЦ, [354, 353]).
- Наші старі досвіди бачення Бога недостатні... Ретельне самодослідження, молитва, духовні роздуми, примирення – ось наша щотижнева підготовка.
- Суботнє *Пам'ятай* починається із шестиденного *Пам'ятай*...

Питання 9: При цьому, який існує незаперечний закон?

- Як ми проводимо тиждень, так проведемо й суботу... І навпаки: «Особлива присутність Бога цього [суботнього] дня наділяє християнина здатністю відчувати Його присутність протягом усього тижня... Суботній спокій – не просто одноденне святкування Божої святості, а поширення святої Божественної присутності на інші дні» (С. Баккіокі. Божественний спокій для неспокійного людства, С. 126, 129).

Додатки до рубрики: Сила підкоряться (вівторок)

- Кажуть: *історія повторюється...* За часів Ісуса Навина відбулася ще одна ратифікація Завіту.
- І вона змальована в Святому Письмі майже тими самими словами, що й ратифікація за часів Мойсея 40 тому!
- Дома ми можемо самостійно прочитати книгу Ісуса Навина 24 розділ.

Питання 1: А зараз прочитаємо лише декілька текстів: І. Нав. 24:15.

Що відповів народ своєму вождю? Вірш 16

- Зверніть увагу, брати і сестри: відповідь народу займає три великих тексти! А 40 років тому – це було одне речення!

Питання 2: Як ви скажете, люди і тоді, і через 40 років щиро відповідали, чи лукавили?

- Ми не сумніваємося в абсолютній їх щирості. Проте Ісус Навин реально оцінив, чого варті обіцянки Божого народу.

Питання 3: Читаємо І. Нав. 24:19 (І ч.). Чи підтвердилося передречення Ісуса Навина?

- Вся історія Ізраїля – виконання пророцтва їхнього народного вождя...

Питання 4: *А якби сьогодні відбувалося щось подібне в нашій Церкві, якою була б наша відповідь?*

- Мабуть, ми відповіли б не трьома текстами, а цілим розділом... А реальна картина була б подібною до тих стародавніх історій...

Питання 5: *У чому причина такої невідповідності слова й діла? Відповідь дає великий апостол Павло: Римл. 7:14, 15, 24*

- Гріховна людська природа створює цей конфлікт між бажаннями і реальними вчинками.

- Причому, ці слова належать не Савлу, а відродженому апостолу... Павло свідчить, що цей конфлікт триватиме все життя...

Питання 6: *Яке ж рішення такої проблеми? Відповідає той же Павло: Римл. 8:1, 2.*

- Дух життя в Христі Ісусі...

Питання 7: *Що це означає? Детально пояснив Бог Ягве Нового Завіту: Івана 15:4.*

- Знову й знову ми приходимо до цієї панацеї – стосунки з Богом... Час присвячений Господу: розмові з Ним, слуханню, що Він скаже в Своєму Слові, – вирішує всі проблеми.

Додатки до рубрики: Посеред Свого народу (середа)

- Ісус прагне таких стосунків з нами. Він шукає таких відносин. Заради таких відносин Він залишив Небо та зійшов на землю...

- Більше того! Ще в Старому Завіті,

Питання 1: *Який наказ Він дав Своєму народу? Вих. 25:8*

- Господь наказав збудувати для Нього дім...

Питання 2: *А чому саме дім? Хіба Він не міг і надалі перебувати в хмарі? А чи бачили ми людину, котра живе в хмарі?*

- Такого не буває! Людина живе або в шатрі, палатці, або в домі... Подумаймо: навіть в цьому Бог бажав бути подібним до нас...

- І не просто жити в домі, а жити серед них...

Питання 3: *Що це означає сьогодні для нас із вами?*

- В якому б домі ми не жили, навіть в бліндажі, в окопі, у в'язниці, з нами живе /домує/ перебуває Бог!

- Але наш Творець пішов ще далше! Він забажав жити ще ближче до Свого творива...

Питання 4: *В якому ще людському «домі» Він оселився? Івана1:14*

- «Бог заповів Ізраїлеві через Мойсея: *Нехай збудують мені святиню, – і перебуватиму серед них...* і Він перебував у святині, серед Свого народу. ... Так і Христос поставив Свою скинію (в оригіналі – це *палатка, намет*) серед нашого людського табору. Він розкинув Свій намет [тобто, жив у тілі] поряд з наметами людей, щоб жити серед нас та відкрити нам Свій Божественний характер і життя. *Слово стало тілом і перебувало між нами*» (БВ, [23-24])

Питання 5: *Тому, Яким Іменем назвали Ісуса пророки? Матв. 1:23.*

- Він не тільки жив з людьми, нами, Він жив у людській, нашій плоті! Жив в нас! І в цій плоті Від житиме разом з нами всю вічність!

Питання 6: *Читаємо Об'явл. 21:3.*

- Ось яку неосяжну картину малює для нас коротке повеління Господа: *Нехай збудують Мені святиню...*

- Майже 1/3 книги Вихід займає опис скинії, що вказує на важливу роль, котру вона відігравала в Плані спасіння та в житті Божого народу.

- До будівництва цієї священної споруди Бог долучив кожного ізраїльтянина.

Питання 7: *Яким способом? Вих. 25:1-7*

- Саме тепер мали знадобитися ті скарби й коштовні речі, котрі Божий народ отримав за свою багатотисячову рабську працю в Єгипті...

Питання 8: *Хто розробив проєкт скинії? Який архітектор і дизайнер? 25:9*

- Господь нікому не дозволив спроектувати Свій дім...

Питання 9: *Чому? Хіба люди не могли збудувати щось прекрасне?*

- Кожна, найдрібніша деталь святині мала глибоке теологічне значення. Весь План спасіння був закладений у святині в образах і символах.

- Найкращі митці цілого світу, разом узяті, ніколи не змогли б відтворити цей Божественний задум – Євангеліє в святині...

Питання 10: *Тому що наказав Проєктант? 25:40*

- Найменше відхилення від «креслення» проєкту міг спотворити важливу деталь Плану спасіння. *Дивися...* – попередив Господь.
- В устах Бога – це серйозне застереження...Сьогодні ми також дещо будемо за Божим зразком...

Питання 11: *Що саме?*

- Будуємо духовний храм – Церкву Божу. Чи дозволяється нам якась самодіяльність в цьому будівництві?
- Будуємо свої характери... За яким зразком? Усе щодо організації Церкви, щодо нашого характеру, до найменших деталей представив Сам Бог.
- Будемо пам'ятати, що тут будь-яка самодіяльна ініціатива карається...

Додатки до рубрики: Сповнені Духом Божим (четвер)

- Сам Проєктант обрав майстрів для здійснення свого задуму.

Питання 1: *Кого саме? Вих. 31:2*

- Удруге звучить серйозне застереження: *Дивися...*

Питання 2: *Чому Господь обрав внука Хура? Ми вже знайомі з цією особою?*

- Хур підтримував руки Мойсея під час війни з Амаликом. Хура разом з Аароном назначив Мойсей своїми заступниками.
- Вірність цієї особи була випробувана...

Питання 3: *Звернемо увагу, хто був батьком Хура: 1Хронік 2:19, 20.*

- Калев – один із двох вірних розвідників, що ходили оглядати обітовану землю. Ви бачите, яка родина вірних Божих дітей?
- З діда прадіда вони передавали своїм нащадкам дорогоцінний спадок – чисту, міцну, як сталь, віру в Бога.
- Про подальшу долю Хура ми поговоримо на наступний раз. Отже, правнука Калева, внука Хура Господь обрав головним майстром будівництва святині.

Питання 4: Яким спеціальним даром наділив його Бог для цієї місії?

Вих. 31:3-5

- Спробуємо оцінити цей дар, наскільки це можливо з нашим обмеженим баченням:

- *Здібність до всього роботи;*
- *мистецький хист;*
- *робота з золотом, сріблом і міддю;*
- *деревобробні роботи;*
- *обробка дорогоцінних каменів...*

Питання 5: І ці всі уміння в одній людині?

- Вже по цьому списку можна визначити, що цей митець, воістину, володів десятьма талантами від Бога!

III. Закінчення:

- Пустиня стала школою для єврейського народу...

Питання 1: А чи не здасться нам, що Великий Учитель перевантажив Своїх учнів предметами?

- Спочатку викладав їм Моральний Закон Десяти Заповідей. Потім – Кодекс Завіту. Потім дав церемоніальний закон, санітарний та інші закони...

Питання 2: Як ви вважаєте, від кого це залежало? Від Учителя, чи учнів?

- Послухаємо, що скаже Сам Учитель: «**Якби** людина виконувала Божий Закон, який був даний Адамові після гріхопадіння... то не виникло б жодної необхідності в обряді обрізання. І **якби** нащадки Авраама дотримувалися Завіту, символом якого було обрізання... вони б зберігали Божий Закон у серцях, і не виникло б жодної необхідності проголошувати його на Сінаї або писати на кам'яних таблицях. **Якби** народ втілював у життя принципи Десяти Заповідей, тоді не було б потреби в додаткових Постановах, даних Мойсеєві» (ПП, [364]).

- Спробуємо продовжити цей ланцюжок Божих «якби»... **Якби** євреї не спотворили систему жертвоприношень, дану ще Адаму, а потім Аврааму, не виникло б потреби а церемоніальному законі (див. там само).

- І **якби** діти Божі зберігали усне Слово, сказане Богом, не виникло б потреби в написаному Слові...

- Брати і сестри, у нас залишилося останнє «якби»...

Питання 3: Підкажіть, яке?

- «Якби ви поставили собі за мету вивчати Боже Слово, захотіли б відповідати біблійним нормам і прагнули до християнської досконалості, то вам не знадобилися б Свідоктва» (5СЦ, 665).

- Це те останнє, котрим Вірний Свідок прагне достукатися до Своєї Лаодинії...
Більше якби вже не буде...